

Молодець проти овець

Анатолій Григорук

Вийшов Дениско на двір. Бачить — на моріжку сусідський цапок пасеться. Підступив Дениско до цапка, войовничо голову нагнув.

— Ну, що, — питає, — битись будемо чи миритись?

А цапок байдужісінько скубе траву, ніби не до нього й мова.

— То ти гордуєш мною? — розпалився Дениско.

Ухопив він хлудину і хвось цапка по жижках.

Відскочив цапок убік та спересердя буц рябеньке порося, що поряд у дощовій калюжці бабралось.

"Куві! Куві!" — заволато, ніби його різали, порося і, перебігши подвір'я, шмиг у собачу буду.

Вискочив з буди завжди сонний пес Кудлай і хрипким сердитим голосом "Г-гав!" на весь куток.

Поряд на тину кіт Муркаш маніжився. Злякався Муркаш Кудлая та стриб у лободу.

А там мишеня сиділо. Вихопилось, нажахане, з лободи і видрібцем Денискові під ноги.

Дениско як не звересне! Кинувся до сіней, брязнув дверми, ще й на клямку зачинився.

Добре, що Мар'янка всього того не бачила, бо неодмінно здійняла б забіяку на сміх. "Молодець проти овець, а проти молодця — сам вівця", — сказала б вона ще й зневажливо посміхнулася б.